

Sedlo z bodláků

K. T. O.

1. Noc oblíká do černejch šatů stíny
a Velkej vůz na nebi zůstal stát,
u ohně suší svý potem ztvrdlý džíny
jeden z těch hochů, kterej navyknul se štvát.
Za stádem koní a za tím, kde snad vidí ráj,
kde stromy voní kouzelným údolím,
je poslední ke slunci obrácená stáj,
tam značka vypálená ohněm nebolí.
2. Jeden z těch hochů, co po ránu se posadí
do sedla z bodláků za uzdu krvavou
a který čeká, že možná jednou uvidí
stříbrný stádo pádit zlatou oblohou.
Tak pokaždý, když touhle cestou utíká
a nespatří na horách ledy tát,
tak dobře ví, že zima stáda zamyká
a že mu nezbyvá, než svýmu snu se smát.